

Salâvât ve salât-ı tefrîciye okumak

“Salât-ı Tefrîciye duâsının ehemmiyeti nedir? 4444 kez okunmasının sırrını açıklar mısınız?”

Kur’ân, “Muhakkak ki Allah ve Melekleri, Peygamber üzerine salât ederler. Ey îmân edenler! Siz de O’na tam bir teslimiyetle salâvât getirin ve selâm verin”¹ buyurur. Allah Elçisine (asm) salavât etmek hususunda Allah’ın ve meleklerinin örnek davranışlarını hatırlatmakla söze başlayan bu âyet, mü’minlerden de Hazret-i Peygamber (asm) için rahmet duâsı ve selâm ister. Demek, Peygamber Efendimize (asm) salavât getirmek, yani O’na (asm) rahmet duâsı okumak farz hükmündedir.

“Rahmet duâsı” mânâsında olan salâvât, selâmla birlikte kısaca “Sallâllahü Aleyhi Vesellem” veya, “Aleyhissalâtü vesselâm” denilerek getirildiği gibi, daha uzun duâ metinlerinin içinde de getirilebilir. Meselâ, namazda okuduğumuz et-Tahiyyâtü ve Allahümme Salli ve Bârik duâları esâsen birer salavâttan ibârettirler. Et-Tahiyyâtü duâsında kâinâtın mümessili ve övünç kaynağı Peygamber Efendimiz (asm) ile Kâinât Sultanı Cenâb-ı Hak arasında vâki olan bir selâmlaşma, tebrikleşme, ve rahmet talebi vardır ki, bu duâdan bütün “sâlih kullar” inşaallah hissedârdırlar. Allahümme Salli ve Bârik duâsında ise, Hamîd ve Mecîd olan Allah’tan, Peygamber Efendimize (asm), Hazret-i İbrâhim’e (as) verilen rahmet ve bereketin verilmesi istenir.

Namazda yaptığımız bu salâvâtların dışında, Peygamber Efendimizin (asm) adını her duyduğumuzda O’na (asm) salavât getiririz, O’na (asm) selâm ederiz. Her derdimizi, her sıkıntımızı, her hastalığımızı da bir vesîle biliriz ve hem bu vesîleyle O’na (asm) salavât getiririz; hem de O’nun (asm) vesîlesiyle Cenâb-ı Hak’tan kendi derdimiz için şifâ, devâ, rahmet ve bereket isteriz. Çünkü dertli olan bizleriz. Derman ise Allah’tandır.

Salavât getirmek bizim için büyük feyiz kaynağıdır. Bir gün Peygamber Efendimiz (asm) güler yüzlü ve sevinçli olarak meclise geldi. Ve şöyle buyurdu: “Bana Cebrâîl (as) geldi ve dedi ki: ‘Yâ Muhammed! İstemez misin ümmetinden Sana her salavât getirene on salavât getireyim, Sana her selâm getirene de on selâm getireyim?’ Ne büyük müjde!” Bir başka hadislerinde Hazret-i Peygamber (asm): “İnsanların bana en yakını, bana en çok salavât getirenidir”² buyurmuşlardır.

Salât-ı Tefrîciye, dertli ve sıkıntılı hallerimizde okumamızda büyük feyiz, bereket ve fazîlet olan bir salavâttır. Öyle ya, Peygamber Efendimize (asm) gelen her dertli devâ bulmaz mıydı, her hasta şifâ bulmaz mıydı, her sıkıntısı olan ferahlığa kavuşmaz mıydı? Dertlerimizden kurtulmak ve sıkıntılarımızdan ferahlamak için Allah Resûlünü (asm) vesîle kılarak ve O'nu (asm) şefaâtçi bilerek Allah'tan istemek ve Allah'a duâ etmek, Hazret-i Muhammed'e (asm) ümmet olmanın imtiyâzı ve Allah'a kul olmanın şerefinden başka bir şey olabilir mi?

Salât-ı Tefrîciye'yi dertlerimiz ve sıkıntılarımız esnasında okuruz. Fakat bu duâ ile birinci plânda dertlerimizi de vesîle bilerek Allah'a yaklaşmayı ve Allah'ın Sevgili Elçisine (asm) salavât getirmeyi maksat biliriz. Kâmil bir duâ olması için, dertlerimizi, hastalıklarımızı ve sıkıntılarımızı yalnızca “duânın vakti” olarak algılarız. Ve derdimiz geçene kadar duâ yapmaya devam ederiz. Yani duâlarımızı artırırız. Biliriz ki, derdimiz devam ettikçe, sıkıntımız kalkmadıkça, hastalıktan şifâ bulmadıkça bizim için “özel duâ vakti” devam ediyor demektir.³ Bu süre içinde duâlarımıza devâm ederiz. Duâlarımızı kesmeyiz. Binlerce kere duâ ederiz, rahmet okuruz, salavât getiririz ve dertlerimizden âzât olmayı talep ederiz. Nitekim, Peygamber Efendimiz (asm); “Allah'tan, O'nun lütfundan isteyiniz. Çünkü Allah, kendisinden istenilmesini sever. İbâdetlerin en fazîletlisi, darlığın kalkmasını duâ ile beklemektir”⁴ buyurmuştur.

Salât-ı Tefrîciye duâsı şudur: “Allâhümme Salli Salâten kâmileten ve sellim selâmen tââmmen alâ seyyidinâ Muhammedin'illezî tenhallü bihi'l-ukadü ve tenfericü bihi'l-kurabü ve tukdâ bihi'lhavâicü ve tünâlü bihi'r-Rağâibü ve hüsnu'l-havâtimi ve yüsteskâ'l-ğamâmü bivechih'l-kerîmi ve alâ âlihî ve sahibihî fî külli lemhatin ve nefesin bi'adedi külli ma'lûmin lek.”

Mânâsı: “Allah'ım! Peygamber Efendimiz Hazret-i Muhammed'e (asm) en üstün, eksiksiz ve kâmil bir şekilde salât ve selâm olsun. O öyle bir Peygamber'dir ki, (asm) düğümler O'nun (asm) hâtırına çözülür, sıkıntılardan O'nunla (asm) çıkılır, hüzünler, kederler ve ihtiyaçlar O'nun (asm) aşkına giderilir, her istenene O'nunla (asm) ulaşılır, işlerin sonu O'nunla (asm) güzel biter, yağmurlar O'nun (asm) mükerrem yüzü suyu hürmetine yağar. O'na (asm), O'nun (asm) yakınlarına ve ashâbına tüm göz sahiplerinin göz açıp kapama sayısınca, her nefes alanın aldığı nefes miktarınca ve Senin bildiğin kâinâtın her zerresi adedince salât ve selâm eyle.” Âmin!

Bu duâ için telaffuz edilen 4444 sayısı, sıkıntıların çözülmesi ve belâların kaldırılması için bir mânevî şifredir. Bu duânın çokça okunması murad edilmiştir. Üstad Bedüzzaman Hazretlerinin bir ihlâs düsturu olarak ifâde ettiği gibi, dört kere dört ayrı ayrı olsa on altı kuvvetinde olmakta iken, bir çizgi üstünde omuz omuza verseler

4444 kuvvetinde bir güç meydana getirmektedir.⁵ Sayıca çokluk; mânevî güç ve kuvvette “yoğunlaşma”, istek ve talebe “kilitlenme” demektir. Duâda böyle yoğunlaştıktan sonra, makbûl olması—inşaallah—Allah’ın rahmetinden umulur.

Dipnot:

1-Ahzâb Sûresi, 33/56

2-İhyâ, 1/891;

3-Sözler, s. 287;

4-Tirmizî, Daavât, 3804;

5-Lem’alar, s. 165